

14. møde.

Torsdag den 6. marts kl. 13.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Medlemmer af folketinget Inge Krogh, Ritta Ahm, Arne Bjerregaard, Chr. Christensen, Honoré, Jens Møller, Poul H. Møller, Inger Stilling Pedersen og Svend Erik Sørensen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse og forslag til lov om ændring af adoptionslov.

I skrivelse af 4. marts meddeler ministeren for skatter og afgifter, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser m. v.) og

forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Inge Krogh*) (KrF):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse*, idet jeg vedrørende motivationen for fremsættelsen skal henvise til lovforslagets bemærkninger.

Jeg tillader mig endvidere at fremsætte *forslag til lov om ændring af adoptionslov*, således at det vil være muligt, at der fra socialstyrelsens side kan tages skridt til at indlede adoption, når et barn har været uden kontakt med sine forældre i 6 måneder og dette ikke skyldes sygdom hos forældrene eller bortrejse.

Ministerens for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975.*

Lovforslaget er led i regeringens foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen.

Forslaget har til formål at tilskynde til øgede investeringer i 1975 i maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

Tilskyndelsen består i, at der indføres en forbedring af afskrivningsmuligheden for de maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der anskaffes i indkomståret 1975.

Forbedringen vil give de skattepligtige mulighed for at opnå en kraftigere begyndelsesafskrivning for de pågældende anskaffelser end efter de gældende regler. Derimod bevarer det gældende princip om, at der aldrig vil kunne afskrives mere end anskaffelsessummen.

Den forbedrede afskrivningsmulighed består dels i, at der på anskaffelsessummen for anskaffelserne i 1975 kan afskrives ekstraordinært 15 pct., dels i, at den gældende begrænsning af den ordinære afskrivning for anskaffelser i sidste halvdel af indkomståret ikke skal gælde for anskaffelser i sidste halvdel af indkomståret 1975. Efter de hidtidige regler kan der kun afskrives på halvdel af anskaffelsessummen for de aktiver, der er anskaffet i sidste halvdel af indkomståret. Med den gældende maksimale afskrivnings-sats på 30 pct. betyder det, at der i anskaffelsesåret højst kan afskrives 15 pct. af anskaffelsessummen. Forslaget går ud på, at der også for aktiver, som er anskaffet i sidste halvdel af 1975, ordinært skal kunne afskrives indtil 30 pct. af hele anskaffelsessummen.

Den samlede mulighed for ordinær og ekstraordinær afskrivning i indkomståret 1975 på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der anskaffes i dette indkomstår, bliver herefter 45 pct.

Efter forslaget skal den skattepligtige dog kunne vælge helt eller delvis at reservere den ekstraordinære afskrivning på de 15 pct. til fradrag i indkomsten for de to følgende indkomstår, 1976 og 1977.

De foreslåede foranstaltninger vil medføre et vist provenutab i begyndelsen, antagelig særlig for indkomståret 1975, men provenutabet udlignes ved senere provenu-forhøjelse. Provenutabet i begyndelsen vil afhænge af omfanget af maskinanskaffelserne i 1975 og af, hvorledes skatteyderne udnytter den øgede afskrivningsmulighed. Provenutabet på slutskatten af personer for

[Ministeren for skatter og afgifter.]

1975 og selskabsskatten for skatteåret 1976-77 kan rent skønsmæssigt anslås til omkring 300 mill. kr., hvoraf statens andel kan anslås til omkring 200 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser m.v.)*.

Lovforslaget indeholder en ajourføring af nogle beløbsgrænser samt visse andre ændringer af teknisk karakter.

Forslaget er identisk med det af finansministeren i den tidligere regering den 24. januar 1975 fremsatte lovforslag, bortset fra at bestemmelsen om at forhøje grænsen for afgiftspligtig virksomhed fra 5.000 kr. til 10.000 kr. er udeladt.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidige omskolingstilskud [af Bay m. fl.].

(Lovforslag nr. 24. Fremsat 28/1 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det fremsatte lovforslag tager ifølge bemærkninger særlig sigte på arbejde til de langtidsarbejdsløse, men så vidt jeg kan se også på at øge den samlede beskæftigelse. Det er klart, at regeringen på forhånd har sympati for ethvert forslag, der kan fremme denne målsætning.

Den foreslåede ordning går ud på, at der midlertidigt ydes en såkaldt godtgørelse til arbejdsgivere, der ansætter dagpengeberettigede medlemmer af en arbejdsløshedskasse, hvis de har været arbejdsløse i en vis tid og de ikke har været ansat hos den samme arbejdsgiver i 1973 eller i 1974. Godtgørelsen eller løntilskuddet foreslås fastsat til 120 kr. pr. mand pr. dag, dog højst 600 kr. pr. uge.

Det er det, der står i lovforslaget, og det er efter min opfattelse en meget betænkelig ordning. Jeg synes, der umiddelbart kan

peges på en lang række uheldige konsekvenser af forslaget.

Lad mig nævne, at der stilles ikke krav om, at arbejdsgiveren ved disse ansættelser skal øge antallet af beskæftigede i virksomheden. Det betyder, at nogle arbejdsgivere ville kunne føle sig fristet til at foretage afskedigelser til fordel for ansættelse af tilskudsberettiget arbejdskraft, hvilket altså foruden denne urimelighed også ville medføre en urimelig konkurrenceforvridning i erhvervslivet.

Hertil kommer at lovforslaget intet forbehold har overfor den situation, at arbejdsgiveren under alle omstændigheder — altså uden hensyn til løntilskuddet — måske stod over for at skulle ansætte yderligere arbejdskraft. Lad mig nævne f. eks. en typisk virksomhed i byggesektoren, som måske har kørt på et meget lavt aktivitetsniveau i vintermånederne, men som i den kommende tid skal i gang med en række projekter. Det er da lykkeligvis ikke nogen helt ualmindelig situation.

Jeg må også pege på, at den af forslagsstillerne gjorde forudsætning om, at ordningen ikke koster statskassen noget på grund af besparelser i arbejdsløshedsdagpengene, heller ikke holder stik. Tværtimod vil en gennemførelse af lovforslaget indebære en betydelig risiko for, at ordningen vil give mulighed for, at der ydes tilskud til et meget betydelig antal arbejdere, som bl. a. på grund af årstiden og de initiativer, regeringen allerede har taget, ville være kommet i beskæftigelse under alle omstændigheder. Dette ville både være urimeligt og medføre helt uberegnelige merudgifter for statskassen.

Forslaget vil endvidere stille de arbejdere, som ikke er dagpengeberettigede, endnu ringere på arbejdsmarkedet, end de er i forvejen, da de nu skal konkurrere med tilskudsberettiget arbejdskraft. Dette vil navnlig ramme de ældre, de langtidsarbejdsløse, der har opbrugt deres dagpengeret, og de helt unge, og det er jo netop disse grupper, som i forvejen har særlig store vanskeligheder ved at komme ind på arbejdsmarkedet.

Lad mig også sige, at lovforslaget intet indeholder om den praktiske gennemførelse af forslaget. Bemærkningerne har kun nogle få antydninger. Udbetalingen tænkes fore-